

[Landbrugsministeren.]

end de andre Foreninger. Jeg antager, de er lige sparsommeligt anlagt over det hele, idet det jo i Regelen er de samme Mennesker, der har med det at gøre. Paa de Omraader, hvor Bevillingerne ikke er opbrugt, drejer det sig sikkert om Opgaver, som er i Tilbagegang, og enhver kan jo ogsaa let ved at se paa, hvorledes det er gaaet med Hesteavlens i Forhold til Kvægavlens og Svineavlens, overbevise sig om, at det er ganske naturligt, at det gaar tilbage med Udnyttelsen af Bevillingen paa Hesteavlens Omraade og gaar fremad paa de andre Omraader.

Jeg skal til Slutning udtale, at jeg er villig til at forhandle med det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat til videre Behandling af Sagen, om en anden Fordeling af de Beparelser, der her er foreslaaet, men jeg maa dog fastholde, at lige saa vel som det er rimeligt, at man kræver Beparelser paa andre Bevillinger, maa det være det her. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at der kan ydes alvorlig Modstand imod den foreslaaede Beparelse i sin Helhed, men jeg har, som sagt, ikke noget imod at indgaa i Forhandlinger om Ændringer i Nedsættelsen af de enkelte Bevillinger.

Ulrich: Det foreliggende Lovforslag er jo kun Smaatterier, og jeg har i og for sig været forbavset over, at den højtærede Landbrugsminister, da Parolen er givet til ham om at sørge for Beparelser paa det Ministeriums Omraade, han staar i Spidsen for, har villet lægge Navn til at foreslaa noget saadant som det her foreliggende, alt i alt en Beparelse for Statskassen paa 59 000 Kr., som ikke har den allerfjerneste Betydning for Statskassens Økonomi, men som samtidig rammer en hel Bunke Virksomheder paa dette Omraade, som hver for sig vil føle meget alvorligt, at disse Penge ikke kommer. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har tænkt rigtigt over dette. Den højtærede Minister aabenbarede jo her, som han har gjort det tidligere, en ganske overordentlig ringe Forstaaelse af Hesteavlens Betydning for Danmark, og det kan dog ikke være den højtærede Minister ukendt, at man her i Danmark har en ganske overordentlig Anvendelse for Heste, og det kan heller ikke være den højtærede Minister ukendt, at man her i Landet udmærket vel selv kan opdrætte alle de Heste, der skal anvendes i det danske Landbrug og udenfor det danske Landbrug, men at der ikke desto mindre her til Landet aarligt bliver

indført i Tusindvis af Heste udefra, som ganske gratis kommer ind i dette Land, medens der for vore Heste, hvis de skal udføres, maa betales overordentlig store Beløb, for at de kan faa Lov til at komme ud over Landets Grænser. Og det kan ikke være den højtærede Minister ukendt, at der i dette Øjeblik er en meget stærk Bevægelse fra Husmandsforeningernes Side for at komme ind paa at avle deres egne Heste, og netop under denne Bevægelse, som jeg mener er ganske overordentlig sund, vil der i fuld Udstrækning blive Brug for det overordentlig ringe Beløb, som ydes til vore Hesteavlsforeninger. Ikke desto mindre vil nu den højtærede Minister ganske ensidigt slaa ned paa dette og tage 18 000 Kr. bort fra disse Hesteavlsforeninger. Det er altsaa en Trediedel af det samlede Beløb, som Hesteavlsforeningerne skal afgive. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister under den Udvalgsbehandling, der kommer, at være elskværdig navnlig med Hensyn til dette Spørgsmaal, og jeg for min Part maa i alle Tilfælde insistere paa, at alle de 18 000 Kr. bibeholdes, thi jeg tror, som sagt, at det er en overordentlig sund Bevægelse, der er oppe indenfor Husmandsforeningerne i Retning af at oprette Hesteavlsforeninger, hvor de ved Hjælp af dertil egnede Hingste vil drive saadan Avl, at de selv kan rekrutere den Hestebestand, de har Brug for. Jeg tror, at man netop i den Periode, som vi lever i, i allerhøjeste Grad skal have sin Opmærksomhed henvendt paa den Slags Biindtægter, som det danske Landbrug kan skaffe sig, og jeg kan ikke se andet end, at den højtærede Minister med dette Forslag modarbejder disse udmærkede sunde Bestræbelser i Stedet for, som den højtærede Minister burde gøre, at fremme dem.

Raunkjær: Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, at det var rigtigt, hvad jeg anførte, at Bevillingen til Hesteavlens blev nedsat fra 40 000 til 22 000 Kr. Saa vidt jeg hørte, var det de Tal, det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen anvendte, og jeg tror ogsaa, at det er de rigtige Tal. Den højtærede Landbrugsminister har Ret i, som han ogsaa antydede i sin Forelæggelsestale, at der paa Finansloven siden 1928—29 ikke er opført 40 000 Kr., men 30 000 Kr. Men kan man ved ikke at opføre det fulde Beløb, som udkræves af en Lov, der er i Kraft, i dette Tilfælde Husdyrloven, forandre det Forhold? Jeg vil dog tro, at Landbrugsministeren, hvis man